

EESTI SPORDI-LEHT

№ 3

19. 1.-1932.

Toimetuse ja talituse
Tallinn, Müürivahe 16,33
Telefon 444-28 Postkast 70

Jlhub teisipäeviti

Hind 15 senti

13. aastakäik
Tellimise hind:
aastas 6 krooni, kuus 60 senti

C. Thunberg JÄLLE EUROOPA MEISTER

Soomlased võitsid kõik neli esikohta.

Davoses püstitati naistelt 2 uut maailmarekordi.

Davoses peeti tänavusi Euroopa meistri võistlusi kiiruisutamises. Päev enne neid võistlusi oli võistlus 3000 meetri peale, mis ei kuulu esivõistluste maa hulka. Ajad olid ka viletsad, kuna Thunberg lõpetas ajaga 5:19,2 Blomqvist — 5:23,7, Riedl — 5:25,2, Heyden — 5:26,2.

Puudusid esivõistlustel norralased.

Ametlikud võistlused algasid laupäeval 500 m. jooksuga, kus tagajärjed kujunesid järgmisteks:

1. Thunberg, Soome — 44,8
2. Riedl, Austria — 45,0
3. Blomqvist, Soome — 45,6
4. Leban, Austria — 45,7
5. Schenk, Hollandi — 47,0
6. Moser, Austria — 47,5
7. Keetman, Hollandi — 48,4
8. Heyden, Hollandi — 48,4
9. Eötvös, Ungari — 48,6
10. Koops, Hollandi — 50,0

5000 m. peal oli Thunberg teistest võimete poolest kaugelt ees. Ajad olid:

1. Thunberg — 8:40,9
2. Blomqvist — 8:49,6
3. Riedl — 8:54,7
4. Heyden — 8:55,4
5. Koops — 8:58,2
6. Leban — 9:10,0
7. Moser — 9:13,6
8. Barwa, Saksa — 9:16,2
9. van Ruit, Hollandi — 9:16,7
10. Blaisse, Hollandi — 9:25,3

Järgmisel päeval peetud 1500 meetri uisutamises olid ajad:

1. Thunberg — 2:21,0
2. Blomqvist — 2:22,8
3. Leban — 2:23,0
4. Riedl — 2:27,1
5. Moser — 2:27,6
6. Koops — 2:30,6

10000 m. ei olnud Thunbergile enam hädakohtlik, kuna ta edukad punktid olid juba suured. Järjestus oli:

1. Blomqvist — 18:15,4
2. Koops — 18:19,0
3. Riedl — 18:24,1
4. Leban — 18:45,2
5. Thunberg — 18:58,8
6. Moser — 19:09,2
7. Barwa — 19:19,8
8. Keetman — 20:08,0

Euroopa meistriks tuli soomlane Thunberg 200,83 punktiga Blomqvisti ees, kellel oli 200,93 punkti.

Samas peeti ka võistlusi naistele. 500 meetri peal saavutas aus-

Luis Trenker uues filmis.

„Pühamäe poeem“, „Mäed leekides“ ja „Kadunud poeg“

Kuidas filmitakse suusajooksu.

Tiroollane Luis Trenker, kuulus suusaspordilane ja trikimeister, kes tuntud meile filmist „Pühamäe poeem“, lavastab uut spordifilmi „Kadunud poeg.“ Pildil moment filmimisel.

Väljamaa kinolinadel jookseb praegu film „Mäed leekides“. See on leidnud suurt poolehoidu ning vaimustavat hindamist. Filmis mängib juhtivat osa suusataja Luis Trenker, keda Eestigi kinopublik tunneb filmist „Pühamäe poeem“. Uues filmis peale inimese vapustava saatuselöökide läbielamusi kütkestavad vaatajat suurepärase pilt mägestiku talvest kui ka suusataja grandioosede saavutused. Meie elame läbi uusi „suusaimesid“, meie elame läbi suusataja tippsaavutusi mägestikus.

Kui näete linal suusatajate koloni möödumas kui väljusähva-

terlanna Liselotte Landbeck rekordiga ajaga 58,7 sek., kuna teiseks tuli poolatar Sofja Nehringowa — 59,0 sek. Viimase nimel oli seni maailmarekord ajaga 62,0 s. Küll saavutas ta nüüdki, eelmisel päeval 3000 m. uue maailmarekordi ajaga 6:39,2, endise rekordi 6:52,8 asemele.

tuste ketti, kuna suusatajate kiirus on mäest laskumisel viidud viimase võimaluseni kiireks, et ainult lumi tuiskab, siis küsib iga vaataja: „Kuidas on see filmitud?“

Noor kaameramees, Benitz, kes pildistamisel saab üllatavalt minnasjutuliku ülesvõtte või mitte midagi, jutustab Luis Trenkerist veiniklaasi juures Baaseli restoraanis. Seal avaldas ta ka saladuslikkude ülesvõtte trikide.

Operaator kinnitab kaamera suusakülge ja laskub koos ülesvõetavatega mäest alla. Sealjuures ei tohi ta silmi pöörata sihile, mida mööda sõita tuleb, vaid ta peab üksisilmi vaatama pildistatava suusakädele. Mida aga tähendab 50, 100 või 500 meetri suusatamisel vaadata mitte maastikule, vaid kiindunult punkti, mis sinu ees välgukiirusega liigub, seda võib lähemalt tunda ainult suusataja. On siis ka arusaadav, et saadakse head pildid. „Valmis“, karjub korraga Trenker. Operaator kummar-

dab, vajutab nupule, et seisma panna filmilindi jooksmist ja sulgeda objektiivi avaust. Siis näeb ta esmakordselt maad ja suuskil oma jalgade küljes... ning ta kukub lumme. Ta ülesanne on nüüd kukkuda, et ta kaamerat vastu pead puruks ei löö ja raske töö vilja ei hävita. Et näitejuhi ülesanne kergem oleks, selle juures võib kahelda. Temagi peab kõik tege- ma selleks, et kaamera ja operaator kooskõlastatult töötaks.

Erilise pinevusega peaks sportlased ootama Luis Trenkeri järgmist filmi, milleks kuulus tiroollane on valinud teemi „Kadunud poeg“. Siin käsitatakse noort sportlast, kes tungib ühelt saavutuselt teisele, võidult võidule, kelle tagajärgi ja tulemusi erilisel vaimustusrikkalt pühitsetakse, kes spordis näeb kogu oma elusihiti kuni ta ühel päeval tühjude kätega end seisma leiab ning avastab, et spordifanatist teda peaaegu hukatusele on viinud. Seega „spordi ülehindamine“.

Mida peab kehalise kasvatus osakond üliõpilaselt

nõudma ülikooli lõpetamiseks?

Harry A. Scott (Oregoni ülikool) järele H. N.

Kolmas tarvidus üliõpilaste seas on seltskondline ja moraalne kasvatus.

Peame vaatlema üliõpilast kuidas tema ennast ülal peab.

Keh. kasv. tädased teevad suuri sõnu, et õpetavad isiklikke voorusi, kuid siin on suur hädaoht, et üleliigses vajumuses tehakse otsusi, mis teaduslikult pole selgeks tehtud.

Ollakse siiski üldiselt nõus, et keh. kasvatusel on võimalus õpetada iseloomu külgi, mis oleks kooskõlas meie demokraatliku seltskonnaga, kuid ainult siis, kui tegevus on õieti juhitud ja järelvalvatud.

Seltskondlike organisatsioonide kohta ütleb Snedden ... üks elujõuline seltskond, alates perekonnast, kullast r. m., ning linnaga või rahvaga, esitab meeskonna taolist organisatsiooni, mis seisab koos isikutest, organisatsioonidest, asutustest jne. Seltskonna elujõu edasikandmine ja suundamine tarvitab mitmekülgset haridust, nendele, kes tulevikus võtavad oma peale seltskonna organiseerimise kohustusi...

Kui seltskond on organiseeritud meeskonna alusel ja tema jõud oleme isikutest, kes on vastutavad seltskonna tuleviku eest, on ülikooli keh. kasv. osakonnal suured võimalused neid isikuid sotsialiseerida.

Selle sihi saavutamiseks, pole parimat abinõu, kui mängud, sport ja võistlused. Ei tohi sellejuures unustada et nendes tegevuses on samapalju negatiivseid, antisotsiaalseid jooni, kui positiivseid, seltskonda ülesehitavaid jooni.

Mõte, mis valitseb keh. kasvatajate juures, et mängude ja võistluste läbi võib saavutada ja arendada spordimehe voorusi: õiglust, truudust, ausat mängu, viisakat üllalpidamist jne., ning neid voorusi üleviia mängust tegelikku ellu, pole silamaani veel leidnud õiget põhjendust.

Iseloomu jooni võib arendada nii, et nad annavad tagajärgi spordiväljal, kuid sellega pole öeldud, et neil tegelikult elus mingit tähtsust on.

Ainult siis, kui sejsukorrad, mis tekivad mängus on samasugused mis eluski, võime uskuda iseloomujoonte ülekandmist mängust ellu.

Neljas ja viimane tarvidus on oskus vaba aega mööda saata.

Suurema osa üliõpilastel on rohkem vaba aega kui arvatakse. Et paljud neis ei oska seda aega otstarbekohaselt kasutada on kasvatusel süü.

Oleme liig kooramud, ajnete õpetamisega, et tegeliku elu probleemidele vastu tulla. Opetame mida ei tule teha selle asemel, et nõu annaks, mida tuleks teha tulutoovalt. Sellepärast leiame üliõpilasi, kelle vaba aeg on valesti kasutatud.

Keh. kasv. osakond võib õpetada osavusi, mida üliõpilased võivad kasutada vabal ajal. Kuid osavuste õpetamist pole küllalt. Peab olema võimalus laialdase ja mitmekesise tegevuse jaoks.

Paljud asutused hakkavad saama aru, et füüsilised, seltskondlikud ja moraalsed kasud, mida näit.: püha-

päevasest tennismängust saadakse mitu korda ületavad tagajärke, mis tulevad bridge'i, pokeri jne. laudade tagant; suitsuga täidetud seltside ja klubide ruumidest.

Üliõpilased lõbustavad ennast paremate meelelahutustega, kui neil oleks selleks võimalus.

Nüüd, kus läbivaadatud on mõned tarvidused üliõpilaskonnas, on järgmiseks sammuks kindlaks teha asjaolud, mis üliõpilase enese seisukohalt temale kindlustaks ja võimaldaks täielikuma keh. kasvatus.

Üheks sarnaseks probleemiks on üliõpilase keh. kasvatus võimete kindlaksmääramine.

Dekaan Hovkes ütleb selle kohta:

... keh. kasv. osakond peab oma tööd algama sealt peale, kus üliõpilane on, kuid mitte sealt, kus ta olema peaks...

Suurem osa noori mehi astuvad ülikooli väga nõrgad keh. kasv. töös ja võimetes.

On loomulik, et siin on tarvis meetodid üliõp. füüsiliste võimete klassifitseerimiseks.

Pole olemas tänapäev katseid, mis üliõp. füüsilisi võimeid kindlaks määraks. Kuid, et paljud uurijad selle ala kallal töötavad ja katseid teevad, on lootus, et meie pea seda küsimust lahendame.

Ainult niisugusel teel on võimalik anda õpilasele keh. tööd, mis teda kõige suuremal määral arendab.

Peab arusaama, et keh. kasv. os., samuti ka teised osakonnad ülikoolis ükski ei ole selleks, et ainult teadust koguda. Nad peavad üliõpilastele andma võimalusi eneseväljenduseks akadeemilises, keh. kasv. töös, kui ka teistel aladel. Katseid peab tegema alguses, põhimõttega jagada isikuid klassidesse ja õppetöö ajal mõõta nende töö progressi.

Lisana üliõpilaste füüsiliste võimete leidmisele, peab osakond oma õpilaste huvise kindlaks määrama.

Huvi on see, mis teeb kehalise kasv. tööd täielist väljendust võimalikuks. Asetada kõiki ühte, ehk ainult teatud tegevusharuse, kindlaks tegemata, mis on üliõpilase huvid, on suureks takistuseks edurikka kava läbiviimiseks. Sarnane töö on enim hävitav kui mõnus ja kasulik kasvatusline kogemus.

Teatud mõttes pole olemas niisugust asja, nagu sunduslik haridus. Võib olla sundharidus koolides, kuid kasvatus annab tagajärke ainult siis, kui õpilased tahavad tähele panna ja koolis käia.

Kui oleme üliõpilasele annud tegevuse, mida ta ise valis oma huvide kohaselt, siis võime olla kindlad, et on töötamas üliõpilane, kes kehalise kasv. osakonna teenete läbi saab midagi kasulikku oma eluks.

Et üliõpilastele võimaldada valida tegevust, mis neid huvitaks, pakutakse temale laialdane ja mitmekülgne tegevuskava, kus ta vastavalt huvidele valib omale töö.

Üliõpilane ei vali ükski, mis haru teda kõige rohkem huvitab, vaid kuidas teatud harjutustund tema päevakorrale vastuvõetavam on.

Keh. kasv. tundide kava peab selle probleemile vastu tulema. Palju tulu

II.

ja väärtust läheb kaduma harjutamisest, kui on alajne ruttamine akadeemilistest klassidest kehal. kasvatus klassidesse, ning sealt jälle kiirelt tagasi loengutele.

Et tõesti lõbu tunda kehalisest harjutustest, ja oletame, et see on üks põhjustest kehalisi harjutusi teha, on tarvis ka riietusruumis „mängida“ mängu, mis vähe aja eest väljal võt saalis mängiti; hoolikalt pesta, pikka riietuda; ja siis tagasi tööle ehk koju, tundes ennast täis elu ja rõõmu.

Lõpetamiseks peab ütleva, et keh. kasv. osakond peab teenima üliõpilasi nende isiklike tarviduste järgi.

Seda saavutakse, kui aru isaada, mil teel võib kehal. kasv. osakond kaasa aidata tervise, kehalise harjutuse, vaba aja õige kasutamise jne. küsimustes.

Et igal üliõpilasel oleks võimaldatud kõige suurem arenemine, on tarvis kindlaks teha tema kehal. kasv. võimed ja huvid.

Et on olemas individuaalsed lahikuminekud huvides ja võimetes, peab

osakond võimaldama laialdast ja mitmekesist tegevust.

Veel rohkem, osakond peab andma õiget õpetust ja võimalusi kõige suurema osavõtu jaoks.

Üliõpilased tänapäeval elavad täielikku elu ja sellepärast peab rahuldama nende otsekoheseid tarvidusi ja huvitsid.

Samuti võtavad nad elu täielikult mitted aastad peale ülikooli lõpetamist.

Meie peame neile õpetama harjutuste osavusi ja lugupidamist harjutuste vastu, mida nad võiksid kasutada tulevikus.

Mida suurem on üksikute spordialade elementide arv kehal. kasv. osakonnas, mis oleksid kohased pärast ülikooliaegsele elule, seda suurem on tervise, meelelahutuste ja sotsiaalsete joonte ülekandmine ülikooli elust tegelikku ellu, ning selle läbi on suurem kasu ja täielikkus kehal. kasvatusel kaval nelle, kellele meie ülesanne on teenida.

H. Niiler.

Eesti Õpetajate Liidu häälekandja

(ainus Eesti kasvatuseduslik ajakiri)

„KASVATUS“

jätkab 1932. aastal ilmumist endises suunas.

„KASVATUSE“ kaasandena kirjastab toimetus

„Pedagoogilise aastaraamatu“,

mille „Kasvatus“ aastatellijad saavad kaasandeks ilma erilise lisatasuta. Kaasande toimetab Akadeemiline Pedagoogika Selts.

„KASVATUSE“ eriosana avaldab toimetus HSM koolivalitsuse tähtsamad teated, korraldused ja määrused.

„KASVATUSE“ kaastöölisteks on meie kui ka mitmed välismaa silmapaistvamad koolimehed ja haridustegelased.

Ilumise tihedus: kord kuus, peale juuni- ja juuliku, mil „Kasvatus“ ei ilmu

Tellimishind: aastas 5 krooni, poolaastas 2 krooni 50 senti, üksiknumber 75 senti.

— Endisi aastakäike on veel saada. —

Tellimisi võtavad vastu kõik postiasutised. Üsikulid numbrid saadaval paremais raamatukauplustes.

Toimetuse ja talituse aadress:

Tallinna, Tatari 3, krt. 4. Telefon (2)14-63.

Lauri Lehtinen — Nurmi kardetav vastane.

Vähe on maailmas inimesi, kes midagi ei teaks Nurmist ehk kes kunagi poleks kuulnud tema nime. Kuid vähe on ka neid, kes midagi kuulnud oleks Lauri Lehtisest. Jooksjast, kes ühe aastaga suutis maailma sportlaste tähelepanu endale pöörata.

Ähvardades Nurmi maailma rekordi, saavutas ta aja, millest unistavad kümned pikamaajooksjad.

Mineval aastal juunikuul jooksis Lehtinen Helsingis 5000 meetrit 14:31,7. See aeg on parim, mida jookstud 1925. aastast saadik lahtisel rajal.

Rekord 5000 m. on Ritola. Seda teavad vist vähesed inimesed Euroopas. Villy Ritola, soome täht pikamaajooksudes, jooksis Ameerika Ühisriikides Nurmi sealviibimise ajal 1925. a. hales 5000 m. 14:23,2.

Selles jooksus New-Yorgi Madison Square Gardenis Ritola löi Nurmit säärase tapva tempoga, et Nurmi pidi jooksu pooleli jätma.

Lahtisel rajal kuulub 5000 m. rekord Nurmile 14:28,2, missuguse ta püstitas 1924. a. Parima aja tema järgi omab Ritola — 14:31,2.

Oleks Lehtinen 1923—1928. a. startinud, oleks tema kindlasti omanud rootslase Vide koha selles maailma kuulsas triumfiraadis: Nurmi, Vide, Ritola.

Praegu asetab Lehtinen üksinda seda trio'd.

Ritola ei jookse juba 1928. aastast

tast saadik — ajast, mil saavutas oma viimase suurvõidu 5000 m. Amsterdami olümpia-mängudel.

Vide ei suuda lahkuda spordist ja võttis veel mineval hooajal osa väiksemaid võistlustest ja ainult seal, kus tal kindel võit eeldatav oli. Jäi järgi vaid Nurmi.

Lehtise sportkarjääri algus dateerub 1927. aastaga, kus ta koos jooksis Harry Larvaga, kes tol ajal juba suurepäraseid tagajärgi 800 ja 1500 m. omas ja aasta hiljem sai ta olümpia meistriks.

Lehtinen saavutas tol ajal aga ainult väga tagasihoidlikke tagajärgi. Ta jooksis maid 10 kuni 25 km. Esialgseid kaotusi ei võtnud ta traagiliselt. See ergutas teda ning siis treeneris usinalt.

Esimese suursaavutuse omas ta alles eelviimasel kevadel 10 kilom. peal ajaga 31:21. Varsti peale selle külmetas ta end treeningul ja lamas selle tagajärjel poolteist kuud haiglas.

Alles sügisel algas ta uuesti oma treeningutega.

Talvise treeningu lõpetas suure eduga ja hooaja algul omas ülaltoodud aja 5000 m. peale.

Kui juulikuul mineval aastal „Kamraterna“ Helsingis korraldas võistlusi, milles atakeerida taheti Vide ainust rekordi 2 inglise miili peale, oli juba Lehtise osavõtt kindel; samuti ka Iso-Hollo ja Virtase jooksmine.

Oli kutsutud ka Nurmi. Kaua mõttes ta — kas startida selles

kohtamises. Ta teadis liiga hästi, mida tähendas 14 m. 31,6 sek. 5000 m. peal.

Lehtinen ütles rootsi lehe „Idrottsbladet“ korrespondendile, et arvestab oma kindla võiduga ja garanteerib uue maailmarekordiga. Kuid ta eksis vähe. Rekord saigi löödud. Kuid rekordi löi mitte tema, vaid Nurmi.

Mõni nädal hiljem organiseeriti uut jooksu 5000 m. peale. Võitis Lehtinen ajaga 14:55. Nurmi ei lõpetanud jooksu ägeda vihma pärast, missugune kestis vahetpidamata-kogu võistluse ajal.

Lehtisel on kõige enam lootusi saada oma kuulsaks kaasmaalase järeltulijaks. Ta on tugeva kehaehitusega; ka on tal head võimalused treenerimiseks. Temale on suureks eduks asjaolu, et ta algas pikamaadest, omades niimoodi suurt vastupidavust.

Ta jookseb 800 m. kuni 10.000 m. järgmiste aegadea: 800 m. — 1:58, 1500 m. 3:55,5, 3000 m. (ümberarvestades aega 2 inglise miili pealt — 3218 m.) 8:23—8:24, 5000 m. 14:31,7, 10.000 m. 31:21.

Los Angelesi olümpia-mängudel jookseb Lehtinen 5 ja 10 km.

Kuigi ehk 5000 m. peale tal päris kindlust pole, siiski 10 km. peal on ta Nurmile kõvaks pähkliks. Nurmi harjutab kõvasti pikki maid, mis väljendatud jutus ajakirjanikele. Ta valmistub 10.000 meetri jooksuks.

TALLINN, Pikk t. 47
Tel. 444-22.

Soovitab suures valikus:

Suuske, suusakeppe, suusa-
saapaid, tuulekindlaid suu-
sajakke, suusamütse, suu-
samääret, suusasokke,
suusa nahkkindaid.

Liuraudu, liuraua saapaid, liu-
raua rihme.

Hockey pantschid, hockey saapad,
hockey keppe, hockey palle. Tõu-
ke kelgud, sp. kelgud, laste kelgud.
Villaseid kamsone ja training ülik.

Peale selle iadus kõiksugu spordi abinõud.

Jules Ladoumègue isana.

Kuue maailmarekordi omanik prantslane Jules Ladoumègue, kes läinud aastal abiellus, on uuel aastal saanud õnnelikuks isaks. Poja nimeks on pandud Armand. „Troonipärijast“ loodetakse kasvatada tubli sportlane, kes isa jälgedes käes Prantsuse trikoloori aitab kõrgel hoida.

Toimetusest mitteilenevail põhjusil on käesolevast numbrist jäänud välja J. Ladoumègue kirjutis „Kuue maailma rekordi ajalugu“, missugune jätkub järgmisest numbrist.

Oskar Lövi,

„Eesti Spordilehe“ kaastöölaine, asus teisipäeval „Päevalehe“ ülesandel pikemale välisreisile Põhja-Aafrika. Tema sulest ilmub järgnevatel numbrites „Sportlikult läbi Euroopa“.

Lõuna-aafriklased Los Angelesis.

Lõuna-Aafrika saadab Los Angelesi olümpia-mängudele ainult viis meest. Need on: Joubert (100 ja 200 m.); Vigier (100 m., 110 m. tõkkes ja hüpped); Smith (200 ja 400 m.); Davis (110 m. tõkkes) ja Hart (kuul ja ketas).

Spordiäri

Resev-Resel

Tallinn, Toompuiestee 19
Telefon 430-19.

Soovitab oma valmistatud spordi- ja võimlemisabinõusid.

Raskekaalus: Adelman (PK) — Schüts (K), õhtu teine k.-o. Üldvõitja Poksiklubi 7:1, omades jäädavalt L. Markovitši auhinna.

Eesti Kultuurkapitali Kehakultuuri Sihtkapitali Valitsus

kuulutab 1. aprillist 1932. a.

teadusliku sekretäri koha vakantsiks.

Kandideerida soovijail palutakse soovivaldused saata kuni 15. veebruarini s. a. Kehakultuuri Sihtkapitali Valitsuse nimele Tallinn, Müürivahe 16-33. Kandideerida soovijail tuleb esitada:

- 1) täielik eluloo kirjeldus;
- 2) seni avaldatud või avaldamata teaduslikud tööd.

Tingimus: 1) palk Kr. 150.— kuus;

- 2) nõuetav kõrgem haridus kehal. kasv. alal.

E. K. Kehakultuuri Sihtkapitali Valitsuse
Tuhatus

Interclub Poksiklubi — Kalev 7:1

Kalevlased Simson ja Schüts löödi k-o.

Laupäeval, 16. skp. peeti Kalevi võimlas kolmas klubimatch Tallinna Poksiklubi — Kalev. Kuna eelmised kaks matši nende pahel olid lõppenud viigiga 4:4, siis huvi laupäevasele võistlusele silmatorkav. Võistlustel esines rida noori, ja just mitte halvasti. Matshid kõigiti ilusad.

Tulemused: paberkaal — Käbi (PK) — Tumanov (K) punktivõit.

Kukk-kaal: Seeborg (PK) — Karpe (K) punktivõit.

Sulgkaalus: Hendrikson (PK) — Luts (K). Võitjaks kuulutati Hendrikson, kuigi Luts oleks väärinud seda.

Kergekaal: Lester (PK) — Simson (K). Kolmandal roundil lööb Lester kalevlase puhtalt k.-o.

Kergekesk-kaal: Salong (PK) — Laineste (K) punktivõit.

Keskkaal: Mislér (PK) — Võrgi (K) punktivõit.

Poolraskekaal: Koorits (K) — Siivo (PK). Siin toob Koorits Kaleville ainsa punkti, päästes ähvardavast „kuivast“.

K.-o. Meistrid Lester ja Adelman: „Tänapäeval pääses kõrgel ainult see, kes oskab teise hästi tummaks lüüa!“

Luts, vana kala, keda harva näha saab. Kui Kalev oli koo-oultis.

TROOST. E.S.S. Kalev: „See ei tähenda midagi, sina nii suur ja tugev oled, igal pool on kirjutatud et Kalev ja Kalevipoeg on kõige vägevamad!“

Kalevlane: „Ärka üles Kalev!“

E.S.S. Poksiklubi. E.S.S. Kalev.

Aga Kalev ei ärkanud.

Austria parim mandri jalgpallimaa.

Järgnevad Ungari, Itaalia, Tshehhoslovakkia.

Briti jalgpalli asjatundja Ivan Sharpe hindamiste järele on Euroopas Inglismaa arvestusest välja jättes parimaks jalgpallimaaks Austria, kelle järele tulevad ühel pulgal seisvad Ungari, Itaalia ja Tshehhoslovakkia. Kolmandal kohal on Saksa, siis Hispaania ja Prantsusmaa.

Möödunud aastal on Euroopas peetud 66 maavõistlust, kusjuures esimest peeti 25. jaanuaril ja viimast 13. detsembril.

Üksikute maavõistluste tulemused olid:

25. jaan.: Itaalia—Prantsuse 5:0
15. veebr.: Tshehhoslovakkia—Prantsuse 2:1
15. märts: Prantsuse—Saksa 1:0
15. „ Lõuna-Slaavia—Kreeka 4:1
22. „ Ungari—Tshehhoslov. 3:3
29. „ Hollandi—Belgia 3:2
29. „ Shveits—Itaalia 1:1
12. aprill: Ungari—Shveits 2:1
12. „ Austria—Tshehhoslov. 2:1
12. „ Itaalia—Portugali 2:0
19. „ Hispaania—Itaalia 0:0
19. „ L.-Slaavia—Bulgaria 1:0
26. „ Hispaania—Iiri 1:1
26. „ Hollandi—Saksa 1:1
3. mai: Austria—Ungari 0:0
3. „ Belgia—Hollandi 4:3
10. „ Rumeenia—Bulgaria 5:2
14. „ Prantsuse—Inglise 5:2
16. „ Austria—Shoti 5:0
17. „ Inglise—Belgia 4:1
21. „ Lõuna-Slaavia—Ungari 3:2
21. „ Itaalia—Shoti 3:0
24. „ Austria—Saksa 6:0
24. „ Shoti—Shveitsi 3:2
28. „ Eesti—Läti 1:0
31. „ Portugali—Belgia 3:2

13. juuni Tshehhoslov.—Shveitsi 7:5
14. „ Hollandi—Taani 2:0
16. „ Austria—Shveitsi 2:0
17. „ Saksa—Rootsi 0:0
17. „ Soome—Eesti 3:1
21. „ Norra—Saksa 2:2
28. „ Rootsi—Taani 3:1
28. „ Rumeenia—L.-Slaavia 4:2
3. juuli: Rootsi—Soome 8:2
5. „ Poola—Läti 5:0
10. „ Rootsi—Eesti 3:1
16. aug. Soome—Läti 4:0
23. „ Rumeenia—Leedu 4:2
30. „ Eesti—Leedu 2:0
31. „ Läti—Leedu 1:0
1. sept. Eesti—Läti 3:1
6. „ Soome—Norra 4:4
13. „ Austria—Saksa 5:0
20. „ Ungari—Tshehhoslov. 3:0
27. „ Saksa—Taani 4:2
27. „ Norra—Rootsi 2:1
27. „ Läti—Eesti 2:1
1—4. okt. Bulgaaria—Kreeka 5:1
Kreeka—L.-Slaavia 2:0
Bulgaria—L.-Slaavia 3:2
4. okt.: Ungari—Austria 2:2
11. „ Belgia—Poola 2:1
11. „ Soome—Taani 3:2
25. „ Poola—Lõuna-Slaavia 6:3
25. „ Bulgaaria—Kreeka 2:1
8. nov.: Ungari—Rootsi 3:1
15. „ Itaalia—Tshehhoslov. 2:2
29. „ Austria—Shveitsi 8:1
29. „ Hollandi—Prantsuse 4:3
29. „ Rumeenia—Kreeka 4:2
6. det.: Belgia—Shveitsi 2:1
9. „ Inglise—Hispaania 7:1
13. „ Itaalia—Ungari 3:2
13. „ Hispaania—Iiri 5:0.

Seega 216 võiduväravat 77 kaotusvärava vastu.

Mitmetes maades harrastatav rugby mäng nõuab peale tugeva keha veel julgust ja osavust. Pildil näeme võistlustest osavõtva rugby-mängija poosi, mis selles mängus sugugi liiga haruldane ei ole.

Suusamatk

Eesti lumises džunglis.

On talvine varahommik. Pime ja külm. Aiateivastel ragistab pakane, puud on kaetud hõbedase härmatusega ning rudjsevad reed sõidavad lumistel teedel põlismetsa rajesmikku. Varsi kerkib siin-seal laane-salkudes verine tulekuma — metsamehed on süüdanud haakood: neil algab tööpäev. Ning kostabki läbi varahommikuse vaikuse kirvehoope ja saeurinat.

Oleme ööd jahimehe metsamajakeses Tudu jaama läheduses, otse Alutaguse džungli südames. Juba varahommikul, kella 3—4 aja. virgus peremees ning lõi meidki indjaanlase sõjakisaga „maast lahti“. Suuske määrata ja matkaeesleid korraldusi tegema, sest enne kui päike hakkab punatama puulatvu, peame olema teel.

Laotame lauade kaardi ja tähistame sellel oma reisu tee. Kavatsame rännata läbi Virunurme, üle Muraka soo, läbi Varisaare ja Nissipalu metsakülade lisaku mägisajale. Seal edasi üle Kuremäe Jõhvi. Seega kogu rännak umbes 60 kilomeetrit. Peremees aga, kes meid oma laiadel koduvalmistatud suuskadel saata kavatses nii kilomeetrit kümme, ei hooli suurt kaardist. Tema tunneb iga pöösast ja metsatukka ka 10—15 kilomeetri kaugusel. Ning rebasekiitina, mis mujude mehe lemmikajaviide, teab ta iga reinuvaderi pesakest ja nende saagivaritsemis-kohti.

Asume siis teele. Meie, kaks suusa-vanderselli eel ja rebasekiit taga, kes enese järel lohustab surnud kassiraibet — reinuvaderite sööta. On veidi jahe, keha läbistavad värinad ja taskurätt tuleb panna suhu, et kurk ei hakkaks kipitama külmast õhust. Varsti aga, kui oleme selja taha jätnud tuisanud välju, lu-

mistunud lepikuid ja tihedaid kuusikuid, hakkab päris mõnus soe. Paar korda peatusime metsatöölisete juures, soojendasime jalavarbaid raiesmik-tulede ääres ja sõit läks jälle edasi. Kannul tööliste imetlevad pilgud.

Päikese tõusul jõuame lagedale. Rebasekiit teeb eitepaneku pidada väike võidusõit lagendikul asuva küünini, et näha, kas suuski valitsevad paremini tema vanad või meie noored jalad. Torkabki sijs ees minema, et kassiraibe künnab hangedesse sügavaid vagusid. Saame poolel maal küll mehe kätte, kuid mõõdumine on päris võimata. Pillub meie ees kõie otsas rippuvat kassi ja häda korral keerab end ise meile põiki ette, kui mõöduda tahame. Ja nii võitiski oma suureks rõõmuks rebasekiit selle omapärase võidujooksu.

Siis läheb sõit üle Muraka soo. Küiti pole meil enam kaasas — see seab seljataha jäänud metsas rebase-raudu ja külvab mürgipille reinuvaderitele söödaks. Paras seljatuul üha õhutab kiirust lisama, ja nii hajume üle küllmanud soo kui noored hirved. Kuid rebasekiiti puudumine andis varsti end valusasti tunda. Sattusime eksiteele ja tegime mõnekilomeetrilise ringi ümber Varisaare metsaküla. Lõunaks aga oleme siiski Nissipalus, nagu kavatsesime, kinnitame ühes talus keha pühadevorstidega ja jooma peafe kosutavat koduõlut.

Kuid pole aega pidada pikka peatust. Ehkki kehas lasub juba suur portsjon väsimust, seame suusad uuesti jalga ja algame uuesti libisemist lumel, sest reisuksava näeb ette oomaja alles lisakus.

Vast tundi kaks saanud sõita, kui silmapirjile kerkivad lisaku morään-

mägede lumiseljad ja kirikutorn. Kuid vahepeal on päike veerenud juba õige silmapiiri lähedale ja pannud kumama kogu looduse. Ja veretavad pilvekangad, kui oleks neid kaste-tud päikese veripunasesse värvipotti. Milline vaatepilt! Ainult see, kes ise matkanud taliõhtu looduses, võib aru saada suusamehe naudingust säärases maastikus.

Kui jõuame külla, on seal süüdatud juba tuled.

Hommikul puhununa proovime siin mäeküngastel mägisõitu. Kuna me pole palju säärast suusatamist praktiseerinud, siis esimesed katsed lõppesid ikka täjeliku fiaskoga. Ehkki teoreetiliselt oli asi täiesti „klaar“. Küll kümneid kordi tuli niimaga või paleda künda lumekamaraf, tuli sooritada uperpalle ja mõnikord libiseda rohkem kõhul kui suuskadel. Aga kui lõpuks paar taluatai meie „jändamist“ tulid lähemalt vaatama, siis ja pidursammud paremini välja tule-

lema. Ainult korra veel äpardus mu kaaslasel ja ta tegi „lastud varesena“ toreda salto mortale oma telemark kaare demonstreerimisel. Taadid pistisid nii muredalt naerma, et mu sõber ei sõendanud enam kriimustatud kohti sügadagi, tegi eeskujuliku käärtõusu märke üles ja siis — viih! — tuiskas otse taatide vahelt läbi. Taadid olid kui niidetud selili, sõber aga sõitis vapralt edasi ja tegi ühel langul isegi paarimeetrilise hippe. Nii, et meie au oli jälle päästetud.

Edasimatkal saime eneste käsutada paar küüthobust väikese tasu eest. Kumbki sai kõie, mille üks otseotud reepära külge, pihku ja tegime siis ilusat priisõitu pea Kuremäeni välja. Mäekünkudest sõitsime alla muidugi „omal jõul“.

Kuremäel algas uus mägisõidu treenimine. Proovisime pidursõitu, suuna muutmist, lumesahka, pidurkaart, Kristiania- ja telemark kaari. Päris kahju oli lahkuda siit suusatajatele soodsast mäest, sest vaevalt kusagil mujal leidub sääraseid häid liugkallakuid. Poleks paha, kui tulevikus suusaharrastajad Kuremäele teeksid väljasõite ja katsuksid siin purustada Eesti hüpperekordi.

Järgmise etapi — Kuremäelt Jõhvi sõitsime läbi järgmisel hommikul. Seega kogu see muljeterikas reis kestis kaks ja pool päeva.

„Berliner Tageblatt“ toob karikatüüri kuulsast Kanada jäähokimängijast „Otta-va“ nimekaatest meestest. Vasakult: Cowley, St. Denis ja Stitt, kellele võimakat tööd ei jõua Euroopa küllalt imestada.

Kanada ja jäähoki.

Üks teiseta pole mõeldav. Pingutav kaasaelamine võistlusel.
Euroopas tuntakse igavust.

Pühapäeval kavatses „Kalev“ esmakordselt Eestis demonstreerida Kanada jäähoki mängu. See kavatsus lühtus sula ilma pärast. Kanada jäähoki mängu pealtvaataja läbielamuste kohta kirjutab Kurt Haegler huvitava ülevaate.

Kanada jäähoki, see on nagu Müncheneri õlu või Baaseli „Leckerli“; need kuuluvad nimelt kokku. Üks pole mõeldav teiseta. Kui teie kuulete Kanadast, mõtlete Mountain Police'ile, suurtele metsadele ja farmidele, Jack Londonile või Charlie Chaplinile vahest filmis „Kullapalavik“. Igal juhul mõtlete aga jäähokile.

Montreali „Forumis“ on platsi 12.000 inimesele. Väliselt näeb ta suure, vanamoelise külma võimlemishallina. Suvel poksitakse seal. Suvel istuvad 12.000 inimest väikese valgustatud poksiringi ümber, higistavad ja mõrgavad.

Nüüd on talv. Nüüd mängivad nad jäähokit. 18. novembril peeti esimest võistlust. Vastamisi olid 2 elukutselist meeskonda, 2 linna päilit, kaks maailma parimat: „Montreal“ ja „Canadians“.

Kell pool üheksa peab heitlus algama. Kell 7 olen ma juba kohal. Korralikumad istekohad olid juba kahe päeva eest müüdnud. Seisan 50 tsendi piletikassa juures. Minu ees lookleb poolteistsajast inimesest koosnev „saba“, minu taga kasvab „uss“ kiirelt. Sajab jäist vihma. „Saba“ keerutab viisakalt ümber külmetava politseiniku. Lõpuks on minu eelseisja kassa avause ees. Hoolikalt riietatud isand kassaakna taga leiab, et ta küllalt töötanud on. Ta sulle avause pealkirjaga „välja müüdnud“.

Olen seisnud kolmveerand tundi. „Ma pean võistlust nägema. Ning ma saan pileti. Kuid ainult edasimüüjalt. Sajaprotsendilise vaheltkasuga (Hiljem kuulen, et see piletitega hangeldaja õhtul 3 tunni jooksul teeninud 50 dollarit. Kuid ta vangistati ning peab karistust kandma. See on talle kasulik!!!). Paljad, surnud kivist seinad moodustavad sisse- ning trepikäigud. Korraga olete ülal. Seal ongi ruum 12.000 istekohaga, mis raamina ümbritsevad mattläikivat peegelt. Sellel valgel jääväljal hoiavad 3 tumesiniselt riietatud meest voolikut. Neljas, eespoolseisev, pritsib. Pinkide read ja looshid on vaikesed ja tühjad. Need on reserveeritud platsid. Siina tullakse ainult mõni minut enne võistluse algust. Ainult „galerii“ sumiseb nagu mesilaspere. Need pole nummerdatud platsid. Kes tuleb varemalt, see istub ka varem. Nii kaheksa suurt valjuhääldaja toru annavad edasi magusat grammofonimuusikat.

Jäävälja külgedele on paigutatud võred. Vahest hokiketast lendab pealtvaatajate ridadesse. Mõlemi värava taga on väikesed puurid. Ühele mehele jätkub seal seisamiseks ruumi. Galerii pealtvaatajad (marke „kirbulava“) teevad avamängu. Lõhnab Hispaania

pähklite järele. Kaasatoodud ajalehed kistakse väikesteks tükkideks. Miks? Ma ei tea veel. Lumekuhjadena on neid igalpool. Keegi jorutab laulu. Kõik plaksutavad. Keegi vilistab naljalaulu. Kõik naeravad. Ning siis veel midagi, mida ei tunta Euroopas. Arthur Rundt kirjutas hiljuti: „Euroopa peaju peab sunduseks saada juhitud. Ameerika oma soovib seda“.

Seal, umbes keskel, seisab Adrien Black Bird, Doucet, „Canadiansi“ palgatud ülemkisaja. Ta kannab puhast sviiterit, villast mütsi punase tutiga. Ta nägu sarnaneb külaköstri omaga, kui see on lubamatul viisil kuulunud pealt väga kahemõttelist nalja. Tema poolehoidjad, Canadiansi poolehoidjad, peajaslikult prantslased, nagu inglased-kanadalased on prantslaste-kanadalaste vastu, istuvad tema ümber.

Ülal, paremal pool on võistleja, Montreali ülemkisaja, kes vähem silmatorkav, vähema toetajatega ja väiksema läbilöömisega.

Nad kisavad veerides: „EK-A-N-A-D-A-Kanada!“ Nende pead pöörduvad võidukalt paremale. Kõlab vastukaja, vastus: „M-O-N-T-R-E-A-L-Montreal-montreal-montreal!“ Nõrgemalt, kuid sama hästi organiseeritult. Nad katsumad vastastikku üksteist üle karjuda. Publik (odavad, väikesed, n. n. „miljonärid“) teevad kaasa, närib hispaania pähklaid ning käristab ajalehte.

Nii. Aeglaselt „tullakse ka.“ Plaksutajad, peajaslikult üliõpilased, kes teenivad taskuraha, jooksevad ringi. Vastaspoleel ühes looshis istuvad kaks valget kasukat. Pinkide read, toolid, looshid

ei ole enam pruunid, vaid sinised, punased, hallid. Hall on täis. Järgmisel päeval kirjutavad ajalehed, et 14.000 inimest on võistlust jälgimas olnud, kuigi kohta on ainult 12.000 pealtvaatajale.

Väikeses puurikeses väravate taga seisavad üksikult mehed: eraldatud ja kindlasti mitteäraostetavad väravakohtunikud. Kohutavalt tõsiselt vaatavad mõlemad mehed nende ees asuvate puuride peale.

Nüüd asub Black Bird tööle. 13 mängijat punastes sviitrites jooksevad väljale. Need on Canadiansi mängijad. Publik plaksutab käed vigaseks. Kisajad karjuvad. Black Bird käsutab. Kätega vehib ta õhus. Tulevad „Montreali“ kolmteist „marooni“ riietatud pruunisse. Vastaspoleel alustab kisa.

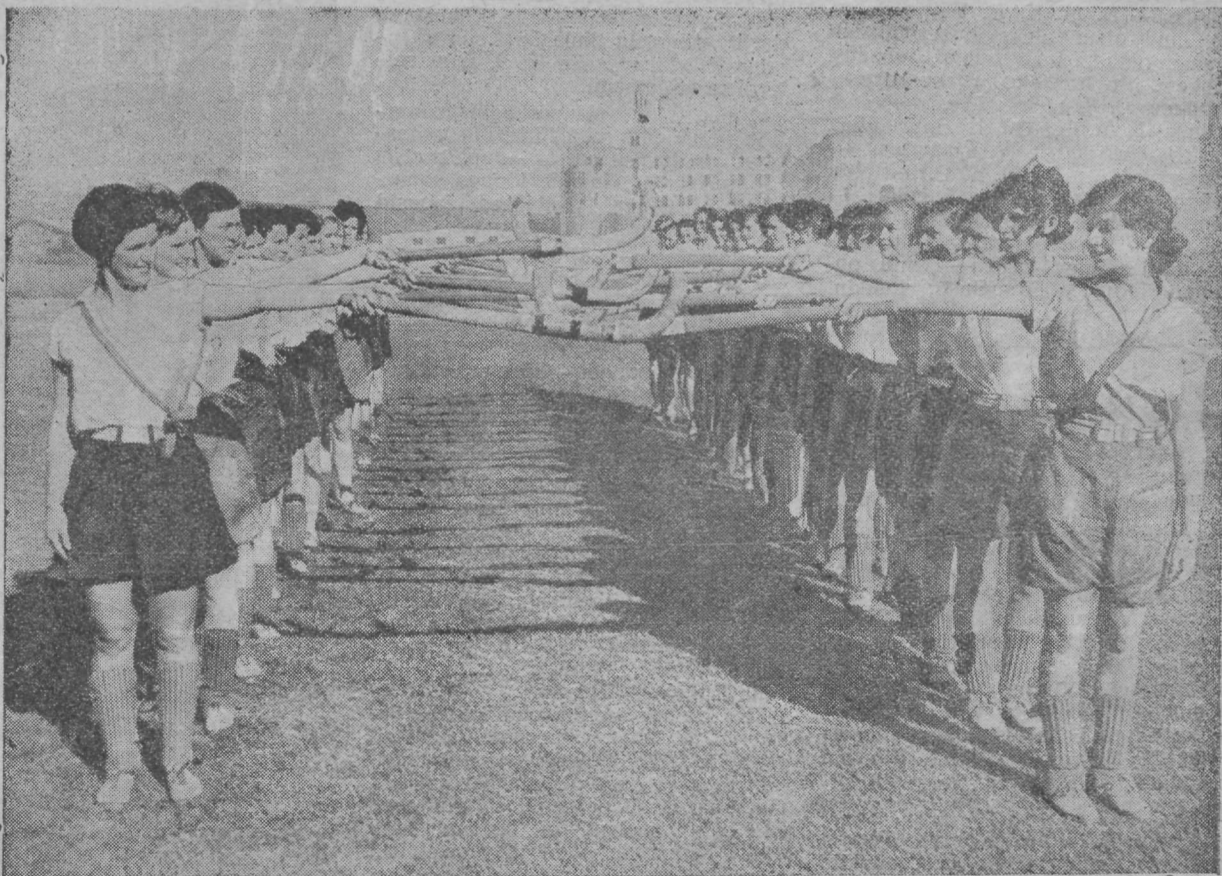
Black Bird teab täpselt: seal all on tema kolmteist meest. Need mängivad esimest korda sel hooajal. MINU ülesanne on neid soojendada, kuumaks ajada, saavutada tarviline arv tiirusid. MINA olen moraalne toetus, mida need inimesed vajavad. Selleks olen mina palgatud, selle eest saan mina tasu. Ning iga hüüe vastaspoleelt mõjub halvavalt meeste tujule. Need kolmteist seal all saavad väga hästi aru, et mina, Black Bird, kogu tam-tami loon; kuid nad unustavad selle teadvuse. Unustavad liiga kergelt. Nad ei kuule minu häält, nad kuulevad ainult kogu publiku hüüdu. Sellepärast: „K-A-N-A-D-A... Kanada, Kanada!“

Õhk on valge. Kõik paberilipakad (mis käristatuna hunnikus seisid) visatakse õhku. Galerii pingid värisuvad, kära on kõrvulukustav.

Ning mängijad! Igast teatakse kõnelda intiimset üksikasja. Nad on linna jumaldatud päilapsed. Holley Smith on „Montrealilt“ ostetud 22.000 dollari eest. Gerald Carson on viimase suve puhul 14 naela maha töötanud; nüüd kaalub ta vaid 175 naela. Clint Benedict Albi abiellus 8 päeva eest ning Pit Lepine tädi suri kahe päeva eest südamerabandusse.

Nüüd on nad valmisolekul. Kaks korda 6 meest. Valges riietuses 2 vahekohtunikku. Forum vaikib korruga. Kaksteisttuhat lakkavad korruga hingamast. Kohutav vaikus. Kostub kettalööki. Võistlus peab algama. Black Bird heidab trumbi sisse: ta ärakisatud kähisev hääli alustab „Kanada laulu“. Poolehoidjad aitavad kaasa. Kõik tõusevad üles. Kakskümmend meest laulavad kaheteisttuhandele ning kaksteisttuhat seisavad, sest seda tahab Black Bird, kes päeval müütab apelsiine. Isegi vastaspoleel asuvad kasukmantlid seisavad. „Montreali“ ülemkisaja on plass vihast: „miks ei tulnud temal seda idee pähe??“

Mäng. Jäähoki! Alles nüüd tean, kuidas sarnane võistlus uskumatult külgetõmbejõudu omab. On ainult tempo. Mõttetult, päris võimatu tempo, mis kestab kogu mängu, kolm korda viihest minutist jooksul. Kuidas on võimalik seda alal hoida. Ainult kaks asjaolu soodustavad seda. Soov ja vajadus lahendust leida. Ning publiku fantastiline kaasaelamine. Kaasa teha — politseita. Mängijad tormavad tummadena platsil. Nad tungivad väravaist mööda, et saada pealejooksu võimalusi. Vahest on jalad ulatamas rinnuni. Puusa- (Järg 6. küljel.)

Viimasel ajal on Eestis kõvasti propageeritud ja ettevalmistatud uut võistlusala — jäähokit —, kuna täiesti on meil tundmata Euroopas väheharrastatav, Ameerikas ja Indias populaarne, maahoki. Pildil grupp ameerika naisüliõpilasi ettevalmistatavatel harjutustel.

TÄIELIKUM SPORDI'ARI EESTIS

KAUBAMAJA »SPORT«

Suur Karja tän. 18, kõnetraat 446-00

Kõik talisportlased tarvitavad meie kaubamaja saadusi. Hooajaks on saapatööstus A.-S. „GLOBUS“ valmistanud

PARIMAD SUUSASAAPAD.

NÕUDKE HINNAKIRJU.

NÕUDKE HINNAKIRJU.

Jäähoki määrused.

§ 43.

Peale võistlust annab ta sisse võimalikud protestid, kui leiab need põhjendatud olevat.

§ 44.

Ta teeb teatavaks oma meeskonna võimaliku loobumise.

III. Ametnikud.

A. Vahekohtunik.

§ 45.

Vahekohtunik on mängu täieline juht.

§ 46.

Ainult tema otsustab kõikide juhtude üle mängus vastavalt määrustele. Tema lahendab kõik vaieldused. Kui määrused ei käsita mõnda juhist, otsustab tema parima arusaamise ja vastavalt kohtutele.

§ 47.

Vahekohtuniku otsuste vastu ei saa protesti avaldada. Määrustega õigustatud kaebus vahekohtuniku vastu võib järelusena anda tema karistamist (diskvalifikatsiooni või kõrvaldamist), kui ta otsustanud pahatahtlikult, kuid sellejuures ei saa muuta tema poolt tehtud otsust.

§ 48.

Vahekohtuniku määrab korraldav organisatsioon.

§ 49.

Meeskonnad ei tohi ära ütelda vahekohtunikust, kui viimane on Rahvusvahelise Jäähoki Liidu poolt tunnustatud rahvusvaheliseks vahekohtunikuks.

§ 50.

Ta ei tohi kuuluda ühessegi osavõtvasse meeskonda; vastasel korral peavad sellega mõlema meeskonna juhid avaldama oma päriolekut.

§ 51.

Vahekohtunik määrab ajamõõtjad ja väravakohtunikud, samuti võimalust mööda, mitteametlastest. Ta on abijõudude eest vastutav ja võib neid mängu igal ajal asendada teistega. Ta ei tarvitse nende otsust omaks võtta ja otsustab iseseisvalt iga juhu üle nende ülesande piiris.

§ 52.

Ta lepib meeskonna juhtidega kokku määruste seletustes ning olukorrast tingitud vajalikkudes muudatustes.

§ 53.

Ta täidab oma ametit tarvili- se valjusega, nii et aset leiaks toorusteta ja tahteliste eksimiste- ta määrustekohane mäng.

§ 54.

Ta peab liikuma koos mängu liikumisega.

§ 55.

Tema ülesanne seisab peajas- likult järgmises:

a) Enne mängu:

1. Ta veendub selles, et jooned jääle on tõmmatud määruste kohaselt, laseb neid tõmmata või parandada.

2. Ta veendub selles, et vastaks määrustele mängijate varustus, ketas (missuguseid vähemalt kaks peab olema), väravavahi säärekaitsjad, kepid, väravad, num- merdus ja mängijate isikud.

3. Ta veendub selles, et mää- ruste kohaselt oleks asetatud aja- mõõtjad jne., varumehed, vära- vakohtunik ning valvab selle üle, et peale määratute isikute keegi kindlaksmääratud kohtadele ei asetuks.

4. Ta määrab teised ametlikud isikud, veendub, et viimased va- rustatud oleks vajaliku varustusega ja neile määratud kohtadel asuvad, nagu: kaks ajamõõtjat mängu jaoks, üks või kaks ajamõõtjat karistusaegade märkimiseks varus- tatud stopperitega ja et nad asuks neile määratud kohtadel; kaks väravakohtuniku, üks kumbagil pool värava taga, kust nad hästi silmata saavad, kas ketas on üle- tanud väravajoone. Värava koh- tunikud peavad varustatud olema väiksete lippudega või valgete tas- kurättidega.

5. Laseb mõlema meeskonna juhte poole valiku kohta loosi tõmmata.

6. Teeb veel kord teatavaks va- rumeeste vahetamise kohta käivad määrused, kutsub mängijad rahule ja tähendab, kuidas ta karistusnor- me kasutab.

b) Mängu ajal:

1. Ta viskab ketta mängu ja vilega annab märku, et võistlus alanud on.

2. Vilega katkestab mängu iga vea juures ja karistab vastavalt eksinud mängijaid. Ta ei tohi vea puhul mängu katkestada kui sel- lest kasu saab meeskond, kelle mängi vea tegi, välja arvatud on juhud, kus vahekohtunik män- gu katkestamise hädavajalikuks peab, et eksinud mängijat karis- tada ja et mängu mitte lasta muu- tuda korratuks.

3. Karistuse ajamõõtjatele teeb ta teatavaks, kui pika karistuse ta on määranud.

4. Vilega katkestab mängu iga saavutatud värava puhul ja otsus- tab, kas värav loeb või mitte (seal- juures kuulates ära väravakohtu- niku arvamist, mida ta aga ei pruugi omaks võtta).

5. Peale iga mängu katkestamist heidab ta ketta mängu ja märgib vilega, et võistlus jätkub.

6. Otsutab kõik tülküsimused.

7. Ta katkestab vilega mängu kui mängija on saanud vigastada, samuti § 10 märgitud juhtudel.

Käsipall.

Järgmine „Spordileht“ ilmub 26. jaanuaril s. a.

Kalevi naiskonnal - teine ringk.-meistri tiitel.

Pühapäeval, 17. skp. jätkunud Tal- linna ringkonna esivõistlustel Tall. „Kalevi“ naiskond omas lisaks võrk- pallile meistritiitli ka korvpallis võit- tes siingi KNNÜ „Russi“. Veerand- ajal seis „Kalevi“ õige täbar 1:4. Ettevõetud muudatustega koosseisus surub „Kalevi“ seisu poolajaks 8:8, ning jätkates samaselt toob meistri- tiitli 21:12 vastu. „Kalevi“ koos- seis: Teitelbaum, Kuuskman, Sadam, Pluss, Kruus, Buras, Teder ja Ora- vas. Tänu viimasele, kes asendas tei- sel veerandajal Kuuskmani, saavutas „Kalevi“ tiitli.

„Nalja ja naeru õhtu“, selle üle- lusega lahkusid paljud võistluselt. Peab ütleva, et sellest ei olnud tõesti pühapäeval puudus, tihti rökkas avar võimla otse põrutavalt, kattes kohtu- niku vile ja mängijate hüüed. Selle lõbusa tuju süüdlaseks oli „Kalevi“, kes vapralt esinedes võrk- ja korv- pallis oma „ajaloolises“ koosseisus, näitas, et kuigi „vaim valmis“, ei küüni sellega veel võitmiseni. „Ka- levi“ veteranid: Th. Mast, Rosen- berg, Karro, Uuli, Matiisen, Gõör- man, Koltsin, Ratnik ja Trejer tööta- sid tõsiselt, suure tahe ja endapõlg-

tusega, kuid see kõik oli nii koomi- line ja hujumatu... Igatahes keegi ei tihkanud mängude lõppedes mai- nida, et „Kalevi“ oli „hale“ — ei, ta võitis siiski — koha endiselt A klassis.

Ohtu esimeseks kohtamiseks Ka- lev-Politsei. Surub „Kalevi“ ja esitab seisu 8:2, siis asub politsei tõsiselt asja juure ja tulemus esimesel ga- mel 15:11, teisel 15:8.

ÜENÜTO—ESS annab võidu saks- lastele 2:0 (15:5 ja 16:14!).

Korvpallis Kalevi—KNNÜ „Russ“ langeb ringkonnameistri tiitel 21:12 (8:8) Kaleville.

Viimane võistlus NMKÜ — Kalevi. Siin avanes NMKÜ-l korra üle ae- lgade välja valada oma „viha“ ja kaugelviibivate kalevlaste „järeltule- jaid“ rängalt nuhelda. Poolaja seis 36:10 kujuneb mängu lõpuks 62:18.

Marsden Hollandi treeneriks.

Tuntu inglise jalgpallur Marsden, kelle jalaluu murdus Saksa-Inglise maavõistlusel ja sellega enam edukalt mängida ei saa, on vastu võtnud treeneri koha Hollandis.

8. Katkestab otsekohe võistluse kui ajamõõtjad talle märku anna- vad, et mängu aeg täitunud on.

d) Vaheajal:

1. Ta jääb ühendusse ajamõõt- jatega ja mängijatega ning viimas- tele teeb 3 minutit enne vaheaja lõppu teatavaks, et võistlus jätkub.

2. Ta vaatab järele, kas jääle- olevad jooned veel küllaldaselt nähtavad on ning vastasel korral laseb neid parandada.

3. Ta annab teada möödunud mänguaja jooksul saavutatud vä- ravate arvu.

e) Peale võistluse jätkamist:

1. Ta valvab selle järele, et enne vaheaega karistatud mängija, kelle karistusaeg veel möödunud

ei ole, alles karistuse lõpul mängust osa võtma saaks tulla.

2. Kindlaks määratud ajal ka siis kui kõik mängijad kohal ei ole aiustab võistlust, väljaarvatud ju- hud, kui looduslikud olud takista- vad mängu jätkamist.

3. Laseb meeskondadel välja- pooli vahetada.

4. Jätkab oma ametit nagu mängu algpööl. Ta märgib kum- bagi meeskonna poolt saavutatud väravate arvu ja laseb tarbekorral mänguaja pikendada (kui mäng on annud viigi).

h) Võistluse lõpul:

Seab kokku võistluse aruande, kirjutab sellele alla ning täidab vahekohtuniku kaardi.

(Järgneb.)

OVOMALTINE

on ekstrakt, mis sisaldab kõik linnakse, piima, muna ja kakao väärtuslikumad ollused kergelt seeditaval kujul. Mis tähendus sellel on sportlasele, ei vaja vist erilist seletamist.

Saadaval kõikides apteekides ja rohukauplustes.

Pealadu: A/S. «Ephag»
Tallinn: Harju tän. 41 ja
Narva mnt. 42
Tartu: Kompanii 1

Dr A. WANDER A.-G. BERN, SCHWEIZ

OVOMALTINE terwendab ka Teid!